

عکس: رضا معطریان / ایران

باتوجه به اینکه امسال سال آخر دولت دکتر حسن روحانی است و تنها نباید عملکرد یک سال را ببینیم، می‌خواهیم جمع‌بندی‌ای از عملکرد دوازده ساله طی چهار سال گذشته داشته باشیم و ببینیم وزیر کار نامه خودش را چگونه ارزیابی می‌کند؟

من فکر می‌کنم آقای دکتر روحانی در این حوزه به وعده‌ای که به مردم دادند عمل کردند. هم در جهت بیمه شدن همه ایرانیان، هم در جهت کاهش هزینه‌های درمان، توسعه بهداشت و مراقبت از سلامتی مردم که نمونه‌اش موضوع پالم، جمع‌آوری آب‌های معدنی و تشکیل شورای عالی سلامت در کشور و در استان‌ها توسط استانداران بود و در عین حال توجهی که به محیط زیست داشتند. در بحث دارو و درمان هم انصافاً دولت کمک‌های شایسته‌ای انجام داد که حتماً گزارش‌هایش پیش شما موجود است. البته در برخی بخش‌ها ناکام ماند؛ یکی موضوع تولید است که چند پارچگی موضوع سلامت حل نشد و همچنین پایدار شدن منابع مالی که می‌توان گفت هر دو مهم‌ترین تهدیدات طرح تحول سلامت است که در دوره ایشان شروع شد اما این بخش‌ها به سامان نرسید. به نظر می‌رسد برای استمرار این طرح و دستیابی به نظام سلامت کارآمد هر دو اینها ضروری است. در کنارش باید بیمه را در این مقوله تعریف کرد که به آن بخش هم حتماً به شکل علمی باید توجه شود که هم حمایت بیشتری از مردم و هم کنترل بیشتری در مصارف و هزینه‌هایی که پیش روی ما است، خواهد شد.

شما به تولید نظام سلامت اشاره کردید. بحث روشن شدن تولید نظام سلامت سال‌هاست که مطرح است. امسال و برای نخستین بار مصوبه یکی از قوانینی که چندین سال روی زمین مانده بود، تا سرز تصویب پیش رفت اما صرفاً به دلیل یک اشکال فنی در دستگاه رای‌دهی یکی از نمایندگان این قانون مهم مبنی بر انتقال شورای عالی بیمه از وزارت رفاه به وزارت بهداشت اجرایی نشد. ارزیابی شما از این اتفاق چیست؟

به نظر من اتفاق خوبی نبود و نیست. حالا این دوره همین طور که در مقدمه شما اشاره کردید رو به پایان است ولی ما خیلی اذیت شدیم آن هم بابت حاشیه‌هایی که اصلاً هم ضرورت نداشت وجود داشته باشد. برای اینکه بتوانیم آینده را درست ترسیم کنیم باید کشور را علمی اداره‌ای تجربه بین‌المللی استفاده کنیم، به پشت سرمان هم نیم‌نگاهی داشته باشیم و از ناکامی‌هایی که در گذشته داشتیم هم بهره بگیریم. همه اتفاق‌هایی که ۱۲-۱۰ سال گذشته در حوزه سلامت شاهد بودیم ناشی از ناکارآمدی ساختار حوزه سلامت بود. رهبری هم در سیاست‌هایی که ابلاغ کردند به این موضوع اشاره داشتند. حتی در سیاست‌هایی که ایشان برای برنامه ششم توسعه ابلاغ کردند باز به این موضوع یعنی هم ساختار و هم تأمین منابع مالی پایدار اشاره کرده‌اند. متأسفانه این بحث‌ها در دولت جمع نشد و من فکر می‌کنم که وظیفه سازمان مدیریت قبلی و سازمان برنامه و بودجه فعلی بود که این کار را می‌کرد ولی با روبری‌بایستی و اما اگر مسائل به این مهمی را واگذار کردند و از این بابت به عنوان عضوی از دولت متأسفم و فکر می‌کنم آنجایی که نیاز است ما به نتیجه کارشناسی و علمی احترام بگذاریم و باید قانع باشیم ولی با روابط شخصی و تهدیدهای جانبی که از طرف کسانی که ذینفع هستند، مواجه می‌شویم ما نفع آنها نفع ملت نیست، نفع یک گروه خاص است که خودشان را نماینده یک صنف شریف می‌دانند، آنجا نباید تسلیم می‌شدیم. من این گلایه را دارم البته معتقدم که رأی دکتر شهریاری غیر منصفانه ضایع شد چون ایشان در مجلس اعلام کرد و رئیس محترم مجلس هم پذیرفتند که اشکال وارد است ولی بالاخره باز هم روبری‌بایستی‌ها مانع این شد آنچه که باید می‌شد اتفاق بیفتد.

تلاش‌های شما باعث شد سرانجام سازمان بیمه سلامت از وزارت رفاه به وزارت بهداشت منتقل شود. آیا این اتفاق می‌تواند تولید وزارت بهداشت را بر نظام سلامت تثبیت کند؟

بطور نسبی مؤثر است ولی این اقدام، اقدام ناقصی است. اگر که به دنبال آن سهم درمان تأمین اجتماعی هم اضافه شود و شورای عالی بیمه هم در اختیار تولید قرار بگیرد حتماً پاسخ مثبت خواهد بود ولی الان این کار ناقص است. بهتر از گذشته است به دلیل اینکه باعث می‌شود طرح تحول سلامت ادامه پیدا کند چرا که ما در این صورت هزینه‌ها را بهتر می‌توانیم کنترل کنیم. بالاخره

بیم‌ها و امیدهای حوزه بهداشت و درمان

قاضی زاده: روحانی به وعده بیمه شدن همه ایرانیان و کاهش هزینه درمان عمل کرد

«دسترسی عادلانه به خدمات سلامت»؛ این عبارت، شاه‌بیت تلاش‌های دولتمردی است که برای تکیه بر مسند وزارت بهداشت در کابینه دولت یازدهم، دوباره به حسن روحانی پاسخ منفی داد. سید حسن قاضی زاده هاشمی که پیوندهای قرنیه‌اوز بانزد بود،

فریبا خان احمدی
خبرنگار

این بار تیغ جراحی را بر نظام سلامت ایران کشید، با این امید که لبخند رضایت را بر لبان ایرانیان بنشانند. طرح تحول نظام سلامت او، حالا فراتر از عملکرد یک وزارتخانه، به نقطه عطف کارنامه دولت یازدهم تبدیل شده است. ۳۳۰ روز سفر استانی در کمتر از ۴ سال، بدون تعارف خسته کننده است، اما هاشمی همچنان پر انرژی، برنامه‌های گذشته خود را دنبال می‌کند، اما از برخی بدقولی‌ها خسته است. خسته از اینکه سازمان‌های بیمه‌گر، همگام با او، حرکت نکرده و این ناهماهنگی، سرعت حرکت قطار تحول را کند کرده است. در دومین ماه زمستان ۹۵ فرصتی پیش آمد تا شنوای حرف‌های وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی باشیم، گفت‌گویی «ایران» با وزیر بهداشت دولت یازدهم را پیرامون مهم‌ترین چالش‌هایی که در سه سال وزارتش با آنها مواجه بود در زیر می‌خوانید: